

Hnutí DUHA

místní skupina Olomouc

A › Dolní náměstí 38, 779 00 Olomouc
T › 585 228 584
E › olomouc@hnutiduha.cz
W › www.olomouc.hnutiduha.cz
IČO › 44936354

Krajský úřad - Moravskoslezský kraj
Odbor životního prostředí a zemědělství
28. října 117
702 18 Ostrava

Vyřizuje: miroslav.kutal@hnutiduha.cz, tel. 728 832 889

Olomouc, 31. 7. 2017

Vyjádření Hnutí DUHA Olomouc k podkladům rozhodnutí – nahodilá těžba v PR Les na Rozdílne

Hnutí DUHA Olomouc jako účastník řízení č.j. MSK 96276/2017 ve věci souhlasu s nahodilou těžbou v přírodní rezervaci Les Na Rozdílne dle § 44, podává následující vyjádření:

Hlavním předmětem ochrany PR na Rozdílne je biotop (hnízdiště) zvláště chráněného čápa černého (*Cinocia nigra*) a smíšené lesní porosty, konkrétně staré acidofilní doubravy s dubem letním (*Quercus robur*) na písčitých pláních / L7.2** Vlhké acidofilní doubravy.

Předmětem žádosti fyzických osob (Dr. Kabrda, Dr. Polívková) je souhlas s těžbou „25–28 kůrovcem napadených stromů“. Žadatelé zřejmě zamýšleli žádat o těžbu smrků ztepilých (*Picea abies*) napadených lýkožroutem smrkovým (*Ips typographus*) či jiným druhem kůrovce.

Z hlediska ochrany přírody není smrk ztepilý v těchto nadmořských výškách stanoviště původní dřevinou, napadení lýkožroutem smrkovým či jiným druhem kůrovce tedy není překvapivé. Je v zájmu ochrany přírody, aby stanoviště nepůvodní dřeviny (které zde byly uměle vysazeny) byly postupně odstraňovány a uvolňovaly prostor jiným dřevinám, adaptovaných na místní podmínky.

Není nám známý k přírodě šetrnější způsob odstraňování stanoviště nepůvodního smrku ztepilého, než jeho přirozené odumírání v důsledku napadení lýkožroutem smrkovým či jiným druhem kůrovce. Nedochozí k žádným prudkým změnám světelných podmínek v porostu, nedochozí k poškozování půdy při těžbě či trvalému odběru biomasy. Naopak mrtvé dřevo, které v porostu zůstává, je zdrojem potravy pro množství dalších živočichů, především hmyzu, biotopem hub a v dlouhodobém horizontu se živiny uchované v biomase dřeva vrátí do půdy. Z hlediska ochrany přírody je tedy výskyt lýkožrouta smrkového velmi pozitivní a není třeba žádných lidských zásahů, které vždy povedou k vyrušování čápů černých a/nebo strukturální změně hnízdního biotopu a jeho bezprostředního okolí nepočítaje dalších negativní dopady na místní ekosystém, který těžba dřeva nevyhnutelně přináší.

K případné (tradiční) námitce nutnosti zásahu z důvodu ochrany okolních lesních porostů, které nejsou součástí rezervace, uvádíme: okolní lesy mimo území rezervace hostí velmi pravděpodobně vlastní populace lýkožrouta smrkového a dosavadní odborné studie zatím neprokázaly, že by spontánní vývoj populace kůrovce v rezervacích byl příčinou zvýšeného odumírání smrků v okolních hospodářských lesích (Schlyter & Lungren 1993, Peltonen 1999, Hedregren et al. 2003). Míchal a Petříček se v publikaci *Péče o chráněná území. II.: Lesní společenstva* na str. 460–463 podrobněji věnují asanaci kůrovce MZCHÚ:

„Lesní MZCHÚ se zastoupením smrku tvoří zlomek procenta smrkových kulticenóz, takže vzájemný vztah kůrovcové kalamity v hospodářských a chráněných smrkových porostech téhož lesního

komplexu je převážně jednosměrný a smrkové monokultury, výjimečně predisponované k přemnožení kůrovce, se obvykle stávají zdrojem ohrožení MZCHÚ. Tvrzení, že spontánní vývoj kůrovce v MZCHÚ s porosty přírodního lesa může být „spouštěcím faktorem“ kůrovcové kalamity v kulticenózách, které MZCHÚ obklopují, ze s pravděpodobností blížící se nule odmítnout jako nedoložené.“

Žádáme proto orgán ochrany přírody, aby souhlas k těžbě žádného smrku ztepilého, ani jiného druhu dřeviny, neudělil.

S pozdravem

Mgr. Miroslav Kutal, Ph.D.
koordinátor Hnutí DUHA Olomouc

Literatura

Hedgren P. O., Schroeder L. M. & Weslien, J., 2003: Tree killing by *Ips typographus* (Coleoptera: Scolytidae) at stand edges with and without colonized felled spruce trees. *Agricultural and Forest Entomology* 5 (1) : 67-74.

Míchal I. & Petříček V., 1999: Péče o chráněná území II: Lesní společenstva. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Praha.

Peltonen M., 1999: Windthrows and dead-standing trees as bark beetle breeding material at forest-clearcut edge. *Scandinavian Journal of Forest Research* 14 (6) : 505-511.

Schlyter F. & Lundgren U., 1993: Distribution of a bark beetle and its predator within and outside old growth forest reserves: No increase of hazard near reserves. *Scandinavian Journal of Forest Research* 8, 246–256.